

ת"פ (ראשון לציון) 21867-07-22 - מדינת ישראל נ' אדיר אשתמקר

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 21867-07-22 מדינת ישראל נ'
אשתמקר

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
מדינת ישראל
הנאשם
אדיר אשתמקר

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים, בביצוע עבירות של **איומים** עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**תקיפה סתם-בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם שלושה ילדים משותפים.
3. על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 30.10.21 בשעה 8:17 או בסמוך לכך, באילת, עת התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, תקף אותה הנאשם בכך שבעט פעמיים בישבנה.
4. על פי עובדות **האישום השני**, ביום 5.10.22 בשעה 07:41, על רקע ויכוח בין השניים בגין מחלוקות כספיות, התקרבו הנאשם אל פניה של המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה כי ישבור לה את הברכיים, וזאת בנוכחות ילדיהם הקטינים.

רישום פלילי

5. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הממונה על עבודות השירות

6. בחוות הדעת מיום 2.4.24 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים :

7. **מהתסקיר הראשון**, מיום 20.11.23, עלה כי הנאשם כבן 40, נשוי, אב ל-3 ילדים, מתגורר עם משפחתו בבית דגן ועובד כשליח. שירות המבחן סקר את ילדותו של הנאשם, שירותו הצבאי כאשר התקשה לעמוד בדרישות המסגרת הצבאית, ריצה מספר עונשי מאסר ושחרר לאחר כשנתיים.

בשנת 2015 נפצע הנאשם בתאונת דרכים ומאז הוא מוכר כסובל מהפרעה פוסט טראומטית. הנאשם אף מוכר למערכת הפסיכאטרית אולם לא נמצא במעקב סדיר. הנאשם ציין לפני שירות המבחן כי ברשותו רשיון לשימוש בקנבוס רפואי, בו עושה שימוש מעת לעת בהתאם לתנאי הרישיון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתייחס למימדים רגשיים במערכות יחסיים בינאישיות. עוד עלה מתיאוריו קושי לקבל ולהכיל שוני של אחר ולראות בו אדם נפרד בעל צרכים, רצונות והתנהלות שונה ממנו.

בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע מסר הנאשם כי נוכח לחץ כלכלי- מצבו הנפשי התערער. לדבריו, התנהלותה של המתלוננת הנתפסת על ידו כפסיבית ואדישה, הכעיסה ותסכלה אותו ביתר שאת, והוא לא הצליח לווסת את עצמו. עוד מסר כי הוא מייחס חלק ניכר מקשייו להתמודד עם מצבי לחץ, להפרעה הפוסטטראומטית ממנה הוא סובל.

בהתייחסותו לעבירת האיום, הכחיש כי איים על המתלוננת וציין כי הרקע למתואר הוא התנהלותה הבעייתית.

הנאשם מסר כי בעקבות האירוע הראשון פנה לטיפול במרכז לשלום המשפחה באילת, שם השתלב בקבוצה טיפולית קצרת טווח בת 12 מפגשים. עם זאת, הנאשם התקשה להתייחס לתכנים שהועברו במסגרת הטיפולית, ולא הצביע על תובנות כלשהן או רכישת כלים לוויסות בהן הקבוצה סייעה לו.

שירות המבחן פנה לגורמי הטיפול במרכז לשלום המשפחה ופרט לאישור על השתתפות בטיפול לא נמסר מידע נוסף.

המתלוננת תיארה לפני שירות המבחן מערכת יחסים מורכבת, הכוללת השפלות, אלימות מילולית, ואלימות כלפי רכוש מצד הנאשם הן כלפיה והן כלפי הילדים.

המתלוננת הוסיפה כי לאחר אירוע האלימות, התנתה את המשך הקשר הזוגי בהליך טיפולי והנאשם אכן פנה לטיפול באילת ולתקופה קצרה חל שיפור מסוים בהתנהלותו.

לדברי המתלוננת, אף כיום הנאשם ממשיך להתנהל מולה באלימות מילולית, נוקט כלפיה בהשפלות בלתי פוסקות ואף נוהג כך כלפי הילדים. בעקבות זאת, החלה לאחרונה בהליך גירושין.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים מופנמים, משליך את האחריות על המתלוננת ומגלה מודעות נמוכה לעולמו הרגשי ולקשייו.

ההליך הטיפולי לא הפחית ממסוכנותו, כאשר אחד האישומים בוצע לאחר סיומו, ואין בו להרתיעו.

8. מהתסקיר השני, מיום 4.2.24, עלה כי במהלך ריאיון בבית נועם התנהל הנאשם בצורה תוקפנית כלפי הצוות המראיין ולא הביע כל הכרה בבעיה כלשהי או רצון להעמיק בהתבוננות עצמית. על כן, לא נמצא מתאים לטיפול.

גם בשיחה שהתקיימה בין הנאשם לשירות המבחן, התנהל הנאשם בצורה תוקפנית, הרבה בהאשמות, שלל צורך בטיפול או כל צורך ורצון להמשיך קשר עם שירות המבחן.

המתלוננת עדכנה, כי הצדדים התגרשו ומתנהל הליך בבית המשפט לענייני משפחה להסדרת המחלוקות הכלכליות. המתלוננת שללה הישנות מקרי אלימות כלפיה, ולסברתה מצבו הנפשי של הנאשם מחמיר.

שירות המבחן התרשם מסיכון גבוה במצבו של הנאשם- בהיעדר תובנה לבעייתיות במצבו וחוסר המוטיבציה לטיפול. על כן, הומלצה ענישה קונקרטיה ומרתיעה, אשר ייתכן כי תפחית את הסיכון הנשקף מן הנאשם.

ראיות לעונש

9. ההגנה הגישה תמונה (נ/1) מאירוע התאונה בו היה מעורב הנאשם. עוד הגישה סיכום ביקורו של הנאשם אצל רופא פסיכיאטרי (נ/2), ממנו עולה כי קיימת החמרה במצבו הנפשי של הנאשם והומלץ על טיפול תרופתי.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

10. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו, על מדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר ל-15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

בהתייחסות המאשימה לנאשם עצמו ציינה את ההודאה והחיסכון בזמן השיפוטי, את היות הנאשם נעדר עבר פלילי וכן הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן.

נוכח כל האמור, והצורך העולה בענישה מוחשית וקונקרטית שתשקף לנאשם את חומרת מעשיו, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ההגנה

11. ההגנה ציינה כי מדובר בבחור כבן 40, ללא עבר בפלילים, כאשר העבירות בהן הורשע בוצעו לפני קרוב ל-3 שנים. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. ההגנה הוסיפה כי לפני כעשור היה מעורב הנאשם בתאונת דרכים אשר השפיעה על מצבו הנפשי ובעקבותיה הוא סובל מפוסט טראומה.

ההגנה הדגישה כי הנאשם עבר להתגורר באילת, רחוק מהמתלוננת, לא היה מעורב באירועי אלימות נוספים, מטפל בעצמו ואכן נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות אך לשיטתה יש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד או לחילופין במספר מצומצם של עבודות שירות, כדי לאפשר לנאשם להמשיך בעבודתו ולפרנס את ילדיו.

12. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וחזר ונטל אחריות על ביצוע העבירות.

דין והכרעה

13. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודה של המתלוננת, ביטחונה האישי, פרטיותה ושלוות נפשה. כעולה מכתב האישום הנאשם נקט באלימות כלפי המתלוננת ובעט פעמיים בישבנה על רקע ויכוח שעלה ביניהם.

14. אינטרס החברה בעבירת האיומים הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדן.

15. אף האיומים בהם נקט אינם של מה בכך וכללו פגיעה בגופה של המתלוננת.

16. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. ברע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מ"י (27.7.20) נדחתה בקשת רשות ערעור בגין עונש בן ארבעה חודשי עבודות שירות שהוטל על המבקש, שאיים על בת זוגו שיפגע בה והביע תמיכה באירוע רצח במשפחה שארע בעבר. כן תקף את בת זוגו בכך שאחז את ידה ורצה להוציאה מהבית.

ב. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 11897-09-18 סאלחי נ' מ"י (27.3.19), המערער זוכה מביצוע עבירת איומים והורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם-בן זוג, בגין כך שסטר למתלוננת ובעט בה. בית משפט השלום גזר על המערער 45 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעור על העונש נדחה.

ג. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מ"י (9.8.16) שם הדף המערער את בת זוגו בכתפה באמצעות שתי ידיו ושלה לה מסרון מאיים. לאחר שמיעת ראיות, הורשע המערער ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש, נדחה.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 3328-05-15 פלוני נ' מ"י (6.9.15) נדחה ערעור על חומרת עונש מאסר לתקופה של שלושה חודשים בעבודות שירות, שנגזר על המערער שאיים על בת זוגו ובמקרה אחר סטר לה.

ה. ת"פ (נתניה) 60429-03-19 מ"י נ' פיצחזדה (15.3.21) הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה סתם-בת זוג בכך שדחף את המתלוננת וירק עליה. שם, קבעתי את מתחם הענישה ההולם בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר וגזרתי על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, זאת בשים לב לעברו הפלילי והיעדר נזקקות טיפולית מחד גיסא ונסיבות חייו המורכבות מאידך.

ו. ת"פ (נתניה) 5121-07-20 מ"י נ' לב (10.11.20) הורשע הנאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם-בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת והיא נפלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשים, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם והתנהלותו האלימה, נגזרו 13 חודשי מאסר.

17. למען הסדר הטוב אציין כי עיינתי בכל פסקי הדין שהוצגו לעיוני, הן על ידי ההגנה והן על ידי התביעה ולא מצאתי כי ניתן ללמוד מכולם לענין מידת הענישה הנוהגת בענין שלפניי. כך למשל, בת"פ (רח'') 31186-06-23 מ"י נ' שחרור (28.2.24) ובת"פ (רח'') 530-11-23 מ"י נ' ישראל (28.2.24) מדובר בפסקי דין שניתנו לאחר שגובש הסדר טיעון לעונש; בת"פ 26391-05-22 מ"י נ' מראוני (4.4.24) מדובר בנסיבות שונות וייחודיות לנאשמת שם, אשר אף הצדיקו הימנעות מהרשעה בשל השתלבותה המוצלחת בהליך טיפולי שיקומי אינטנסיבי. ברי כי לא ניתן ללמוד מעניינה לענין שבפניי;

18. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

19. שקלתי את העובדה כי כתב האישום תוקן לקולה, הודאת הנאשם בביצוע העבירות, החרטה שהביע ואת החיסכון בזמנה של המתלוננת. עוד התחשבתי כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, בכך כי חלפו כ-3 שנים מאז האירועים המתוארים, ומאז בני הזוג התגרשו והנאשם העתיק מגוריו לאילת, מקום מרוחק באופן משמעותי מהמתלוננת.

20. נתתי דעתי אף להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם נעדר דפוסים עבריינים ושוליים ולמסמך הרפואי-נ/2, ממנו עולה כי מצבו הנפשי של הנאשם הוחמר וכעת הוא מטופל תרופתית. אציין כי הנאשם סירב לבדיקה פסיכיאטרית.

21. מנגד, לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם אוזח בעיוותי חשיבה ביחס לתפיסתו את מערכת היחסים עם המתלוננת ומשליך עליה את האחריות. עוד יש לתת את הדעת כי ההליך הטיפולי בו שולב, לא הפחית ממסוכנותו ולא היה בהליך הפלילי המתנהל כדי להרתיע אותו. זאת, כאשר העבירה באישום השני נעברה לאחר השלמת ההליך הטיפולי ובעוד מתנהל ההליך הפלילי נגד הנאשם.

22. יתר על כן, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם התנהל בצורה תוקפנית כלפי הצוות המראיין במסגרת הטיפולית אליה הופנה ולא הביע כל הכרה בבעיה כלשהי מצדו או רצון להעמיק בהתבוננות עצמית. התנהלותו התוקפנית הופנתה גם כלפי שירות המבחן. בנסיבות אלה, בהיעדר תובנה לבעייתיות בהתנהלותו, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות ומנזקקות טיפולית גבוהה.

23. סיכומם של דברים, בבחינת מהות מעשיו של הנאשם מחד גיסא ובחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהן היעדר עבר פלילי ומנגד קיומה של נזקקות טיפולית גבוהה וסיכון גבוה להישנות העבירות, כמו גם ההתרשמות כי אין בהליך הפלילי כשלעצמו כדי להרתיע את הנאשם, יש להעמיד את עונשו של הנאשם במרכז מתחם הענישה.

סוף דבר

24. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר לתקופה של 7 חודשים. עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 1.8.24 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי- שלוחת מרכז- רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

עמוד 6

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות כנגד בת זוג או איומים.

□. פיצוי למתלוננת ע"ת/1 בסך של 1200 ₪. הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.9.24 והשני עד ליום 1.9.24. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש ויועבר למתלוננת עפ"י הפרטים שתמסור המאשימה בתוך 10 ימים.

□. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות כנגד בת זוג או איומים, ישלם את הסך של 2500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 14 יום.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד, 15 יולי 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.